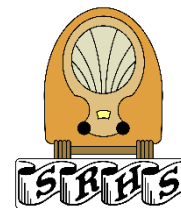

Syyskokous 2018

Petäjäveden radio- ja puhelinmuseo

Kokous alkoi kello 12. Siihen mennessä paikalle oli tullut 25 henkeä. Monet olivat tulleet hyvissä ajoin etukäteen tutustumaan radioihin, joiden huutokauppa oli ilmoitettu pidettäväksi kokousohjelmanjälkeen.

Kokouksen järjestäytyminen sujui tottuneesti. Sen puheenjohtajaksi valittiin Timo Haveri, sihteeriksi Kauko Viitanen sekä pöytäkirjan tarkastajiksi ja äänten laskijoiksi Hilve ja Esa Salldén.

Ensimmäinen varsinainen kokousasia oli Jalo Ojanperän kutsuminen seuramme uudeksi kunniajäseneksi. Päätös vahvistettiin voimakkain kättentaputuksin. Jalo on liittynyt Suomen radiohistorialliseen seuraan heti toiminnan alkaessa. Neljännesvuosisadan ajan hän on hoitanut seuramme sihteerin ja rahastonhoitajan vastuullisia tehtäviä.

Muut kokousasiat olivat sääntöjen syyskokouksen päätettäväksi asettamia. Niistä ensimmäiseksi paneuduttiin vuoden 2019 toimintasuunnitelmaan. Hyväksytty toimintasuunnitelma on luettavissa seuramme internet-sivuilla www.radiohistoria.fi. Tähän poimimme siitä vain kaksi kohtaa.

Kesällä näytti siltä, että seuramme jäsenmäärä on kääntynyt monen vuoden kasvukauden jälkeen lievään laskuun. Siksi hallitus esitti toimintasuunnitelmaluonnoksen ensimmäisessä kohdassa sen kääntämistä nousuun seuraavin keinoin:

- suosittele SRHS:n jäsenyyttä seuraan vielä kuulumattomille radioharrastajille
- esitä rohkeasti ajatuksesi seuran jäsenpalvelujen kehittämistä seuran toimihenkilöille
- jäsenyyden tulee olla selvä etu palvelujen saannin nopeudessa ja tarvikkeiden hinnoissa, vaikka SRHS periaatteidensa mukaan palvelee kaikkia radioharrastajia.

Syksyn mittaan onkin vahvistunut käsitys, että jäsenmäärämme pysyy edellisen vuoden tasolla. Se on noin 550. Yleiseen kustannustason nousuun pystyisimme parhaiten vastaamaan nostamalla sen kuuteensataan. Olkoon se tavoitteemme vuodelle 2019.

Toiseksi poimimme toimintasuunnitelmasta kohdan, jonka mukaan ensi vuoden aikana aloitetaan projekti, jossa selvitetään mitä valmiiksi digitoitua aineistoa seuran jäsenet ovat halukkaat korvauksetta luovuttamaan seuran arkistoon. Kun tämä on selvitetty digitoidaan nimenomaan sitä seuran arkistossa olevaa aineistoa, jota ei ole saatu jäseniltä tai jota ei ole internetistä helposti saatavissa. Arkistotilaa ja kustannuksia säästetään luopumalla paperimuotoisista huoltodokumenteista ja vastaavista, jotka on digitoitu. Paperimuodossa seuran arkistossa säilytetään vain ainutkertaiset ja historiallisesti merkittävät dokumentit, Digitoitu aineisto kootaan aiheittain julkaistavaksi muistitakuilla, joita myydään jäsenille erikseen päätettävällä jäsenhinnalla.

Toimintasuunnitelman hyväksymisen jälkeen päätettiin, että vuoden 2019 jäsenmaksu on entisen suuruinen eli 30 € ja että se on maksettava viimeistään 31.3.2019.

Hyväksytyt tulo- ja menoarvion mukaan ensi vuoden jäsenmaksuista ja tarvikevälytyksestä kertyy 24 800 €, jolla katetaan vastaavan suuruiset toimintamenot. Toimintainenoissa suurin yksittäinen kohta on neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Radiot-lehden taitto, painatus ja postitus, 8 000 €.

Viimeisinä kokousasioina tehtiin henkilövalintoja. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin ensi vuodeksi Timo Haveri. Hallituksenjäsenistä olivat erovuorossa Risto Kallberg ja Janne Maunu. Uudeksi kolmivuotiskaudeksi hallitukseen valittiin Asa Laine ja Jorma Raita. Toiminnantarkastajiksi valittiin Esa Lindgren ja Timo Karjalainen.

Kokoustyöskentely sujui asiallisesti ja rauhallisesti niin, että kahvitauolle päästiin jo ennen kello yhtä. Kahvitauolla vaihdettiin kuulumiset ja kertailtiin onnistuneet kokoelmien täydennykset sekä laitekunnostukset.

Kokoussitelmä

Kahvitauon jälkeen kuultiin Kauko Viitasen esitelmäsarjan viimeinen osa "Kela- ja kasettinauhurin kymmenvuotinen kamppailu". Siinä käsiteltiin aluksi lyhyesti magnetofonin tuloa Suomeen. 1950-luvulla magnetofoneille jaettiin valuuttapulan vuoksi niukasti tuontilupia. Koteihin magnetofonit alkoivat levitä 1960-luvulla. Niiden suosiota lisäsivät halvat japanilaiset paristo- ja verkkokäyttöiset kela-nauhurit.

Philips esitteli kehittämänsä C-kasetin vuonna 1964. Aluksi se kelpasi lähinnä puheäänityksiin. Kasetit ja kasettinauhurit kehittyivät kuitenkin ripeästi. Viiden vuoden päästä niillä oli jo luja ote ns. kevyen musiikin kotiäänityksessä ja toistossa. Äänitettyjen C-kasettien myynti alkoi kasvaa vuoden 1970 vaiheilla voimakkaasti. Parin vuoden kuluttua C-kasetti ja laadukkaat kasettinauhurit yltyivät DIN 45 500 HiFi-normiin. Kasetti nujersi kelanauhan keskivertokäyttäjän tarpeissa nopeasti 1970-luvun puolivälin paikkeilla. Sama kasetti soi kodin HiFi-Stereoissa, autokasettisoittimissa ja kannettavissa radionauhureissa. Paristokäyttöiset radiokasettinauhurit laajensivat käyttöaluetta kotoa kedoille ja kujille.

Esitystä seurasi mielenkiintoinen keskustelu, jossa muistelut ja erilaiset käyttökokemukset laajensivat aihetta moneen suuntaan.

Radiohuutokauppa

Seuramme Petäjävedellä olevassa varastossa kokoelmien ulkopuolelle jääneet kaksoiskappaleet, ja varaosiksi talletetut laitteet ovat vähitellen täyttäneet niille varatun tilan. Hallitus päätti kesällä, että osa niistä pyritään myymään huutokaupalla tulevan syyskokouksen yhteydessä. Myytävien laitteiden kuvia ja tietoja saattoi tarkastella seuramme internet-sivuilla parin viikon ajan ennen syyskokousta. Niistä oli mahdollista jättää myös ennakkotarjous.

Huutokaupan alun lähestyessä läsnäolijoiden lukumäärä kasvoi jonkin verran. Kiinnostusta laitteisiin oli olemassa. Huutokaupan kuluessa kävi ilmi, että kiinnostus oli keskittynyt tiettyihin laitteisiin. Joistakin niistä syntyi pientä huutokauppahengen mukaista kilpailuakin. Useimmat laitteet menivät pohjahinnalla ja melkoinen osa jäi myymättä.

Uusi hallitus joutuu miettimään miten varasto-ongelmista selvittää jatkossa. Huutokauppa antoi myös virikkeitä vastaavien myyntitapahtumien kehittämiseen niin, että ns. EKUA-laitteet saadaan kiertoon jäseniä parhaiten palvelevalla tavalla.